

аі. Глаголюще: Бѣзъ ѡставилъ єсть єго: по-
жени́те ѿ ѿимите єго, ѿкѡ нѣсть ѿзбавля́й:

бї. Бже мой не оудали́са ѡ менє: Бже мой въ
пѡмощь мою вонми.

гї. Да постыда́тса ѿ ѿисчезнутъ ѡклевета́ющїи
дѡшѡ мою: да ѡблекѡтса въ стѣдѡз ѿ срамѡз ѿщѡ-
щїи слаѡ мнѣ.

дї. Язъ же всегда̀ возѡповаю на тѡ, ѿ при-
ложѡ на всѡкъ похвалѡ твою:

єї. Оустѡ моѡ возѡста́тъ правдѡ твою, весь
дєнь спасєніє твоє, ѿкѡ не познахъ книжнаѡ.

ѕї. Вни́дѡ въ сілѣ Гдѡни: Гдѡ поманѡ правдѡ
тебѣ єди́наго.

зї. Бже мой, ѿмже навчѡлъ ма єси ѡ юности
моеѡ, ѿ до нынѣ возѡвѡщѡ чѡдєса твоѡ:

иї. ѿ да́же до стѡрости ѿ престарѣніѡ: Бже
мой не ѡстави менє, дѡндеже возѡвѡщѡ мѡщѡз
твою рѡдѡ всемѡ градѡщемѡ.

аї. Силѡ твою, ѿ правдѡ твою, Бже, да́же
до вы́шнихъ, ѿже сотворѡлъ ми єси величѡѡ, Бже
кто̀ подѡбенѡ тебѣ:

кї. Велики ѡвѡлъ ми єси скѡрѡби мно́ги ѿ слѡ;
ѿ ѡбращѡса ѡживотворѡлъ ма єси: ѿ ѡ бѣздѡнѡз зе-
мѡѡ возѡвелѡ ма єси.

ка. Оумно́жилѡ єси на мнѣ величєствїє твоє,
ѿ ѡбращѡса оутѣшилѡ ма єси, ѿ ѡ бѣздѡнѡз земѡѡ
паки возѡвелѡ ма єси.

кв. Неѡ азъ испѡвѣмса тебѣ въ людехъ Гдѡни,